

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218201295
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:3218201295.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX A., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 820,37 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania **z a m i e t a** .

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 615,12 eur, úrok z omeškania vo výške 0,67 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 615,12 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,00 eur, ktoré sú splatné vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a** .

IV. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 49,96 %, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 15.10.2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 820,37 eur, úroku vo výške 37,04 eur, úrokov z omeškania vo výške 0,67 eur, úroku vo výške 12,90 % ročne z nezaplatennej istiny 820,37 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny 820,37 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov 37,04 eur od 25.09.2018 do zaplatenia a nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 1,22 eur. Zároveň si žalobca voči žalovanému uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.11.2016 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. 000000000355758, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.100,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.10.2021. Uvedol, že žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom schopnosti splácania úveru. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 24.09.2018 v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými

podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 20.07.2018. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (24.09.2018) predstavovala sumu 919,30 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 820,37 eur, úrokov vo výške 37,04 eur, úrokov z omeškania v sume 0,67 eur, poplatkov v sume 60,00 eur za upomienky (15 eur za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30 eur) v zmysle sadzobníka poplatkov, ktoré poplatky si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver v sume 1,22 eur. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Na podporu uplatneného nároku žalobcu uviedol právnu argumentáciu s uvedením rozsiahlej rozhodovacej činnosti súdov.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním zo dňa 30.11.2018, v ktorom uviedol, že Zmluva o úvere zo dňa 08.11.2016 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uviedol rozsiahlu právnu argumentáciu s poukazom na judikatúru, prečo zmluva mala obsahovať termín každej splátky a ich rozpis na uvedené zložky. V prípade uvedenej zmluvy táto obsahuje len výšku, počet a termíny anuitnej splátky a nie rozpis každej jednotlivéj splátky na istinu, úrok a iné poplatky, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov aj v dôsledku toho, že v predmetnej zmluve absentuje vzorec výpočtu RPMN s dosadenými a vysvetlenými veličinami. Všeobecné obchodné podmienky nemôžu obsahovať súčasť zmluvy, pretože žalobca nepreukázal, že žalovaný bol s obsahom týchto vedľajších dojednaní oboznámený. Ďalej namietal, že žalobca nepredložil dôkaz o tom, že žalovanému doručil výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzvu na predčasné splatenie úveru, v dôsledku čoho potom nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a žalobca potom nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby. Žalovaný ďalej uviedol argumenty, prečo žalobca nemá nárok na zmluvný úrok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Žalovaný vo svojom podaní ďalej uviedol, že Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 22Co/20/2018 zo dňa 05.04.2018 prerušil konanie a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky v súvislosti s aplikáciou rozhodnutia vo veci C 42/15 Home Credit Slovakia c/a T. J.. Prejudiciálne konanie je vedené na Súdnom dvore Európskej únie pod značkou C-331/18-Pohotovosť. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, od ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok, neobsahuje rozdelenie splátky na istinu, úroky a poplatky, žalovaný navrhol prerušenie konania v zmysle § 162 C.s.p. do času rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18-Pohotovosť. Ak by však súd zastával názor, že rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18-Pohotovosť nemá žiadny vplyv na konanie v tejto veci, navrhol, v prípade, že mu súd uloží zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom, aby mu súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu v splátkach po 60,00 eur mesačne.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 20.12.2018, v ktorom uviedol, že predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázal na skutočnosť, že neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy sú aj obchodné podmienky banky, a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy a ďalšie náležitosti sú v obchodných podmienkach. V danom prípade počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. Obchodné podmienky obsahujú v bode 2.5.3 spôsob anuitného splácania, ktorý je v tomto ustanovení vysvetlený. V bode 2.5.5 Obchodných podmienok je uvedené poradie uspokojovania pohľadávky. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uvedený súd judikoval, že zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje rozpis splátky na jednotlivé zložky. Ďalej uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN sú v predmetnej zmluve uvedené a zákon nepožadoval uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani špeciálne označovať predpoklady pre výpočet RPMN. Spolu s podaním predložil ako prílohu doručenky, ktoré sú dôkazom o doručovaní opakovaného upozornenia a výzvy na predčasné splatenie úveru žalovanému. Žalobca ďalej uviedol rozsiahlu právnu argumentáciu, z akých dôvodov by mu mali patriť aj zmluvné úroky po zosplatení a na podporu svojich argumentov uviedol viacero rozhodnutí súdov. Poukázal na skutočnosť, že zákon č. 129/2010 Z. z. nikde vo svojich ustanoveniach nezaviedol pravidlo, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Obchodné podmienky žalobcu, Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Uviedol, že je ochotný pristúpiť k uzavretiu zmluvy za podmienok, ktoré

uviedol v tomto podaní, zároveň sa nestotožnil s vyjadreniami žalovaného, na základe ktorých navrhol súdu prerušenie konania. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/18 nemá vplyv na konania v uvedenej právnej veci.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 21.08.2019. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, nedostavil sa žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a súhlasil s konaním vo veci samej aj v jeho neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením žaloby, podaní strán a listín, konkrétne: žaloba zo dňa 11.10.2018 č.l. 1-4, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000000355758 - Pôžička zo dňa 08.11.2016 č.l. 5-6, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 08.11.2016 č.l. 6-7, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. č.l. 8-17, obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. č.l. 18-23, sadzobník poplatkov č.l. 24-29, opakované upozornenie zo dňa 20.07.2018 č.l. 30, výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 24.09.2018 č.l. 31, prehľad splácania č.l. 32, stav omeškaných splátok na úvere č.l. 33, prepočet zmluvných úrokov a úrokov z omeškania č.l. 33-34, listina označená ako "CREDIT REPORT - ANALYTIC" č.l. 35-49, listina označená ako "Sociálna poisťovňa REPORT" č.l. 50, vyjadrenie žalovaného zo dňa 30.11.2018 č.l. 62-66, vyjadrenie žalobcu zo dňa 20.12.2018 č.l. 69-76, kópia doručeníek č.l. 77-78, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. č.l. 79-98, obchodné podmienky pre úvery občanom Prima banka Slovensko, a.s. č.l. 99-106, ďalšieho obsahu spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

6. K zmiernu medzi stranami nedošlo, žalovaný v prednese k podanej žalobe zotrval na svojom vyjadrení k podanej žalobe. Vo svojej výpovedi uviedol, že predmetnú zmluvu uzatvoril, nevedel však presne uviesť, koľko čerpal finančných prostriedkov. Zo začiatku úver splácal, ale nakoľko mal následne finančné problémy, tak mu na splácanie nevyšlo. Budúci mesiac by sa to malo zlepšiť, takže by to chcel zase splácať. Nevedel presne uviesť, akú sumu celkovo uhradil na predmetný úver. K otázke súdu, aby sa vyjadril k spôsobu dojednania poistenia úveru, žalovaný uviedol, že pani mu poistenie odporučila, resp. nanútila, že bez toho sa nedá pôžička zobrať, s takýmto významom to povedala. Žiadal o povolenie splácania dlžnej sumy v splátkach vo výške 40,00 eur mesačne, ktorú sumu by bol schopný uhrádzať dobrovoľne. Žiadosť odôvodnil tým, že momentálne nemá toľko financií, má viacero pôžičiek. K jeho osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom, uviedol, že majetok nemá žiadny, býva u manželky v rodinnom dome, ktorý je v jej vlastníctve. Má tri deti, ale nemá už žiadnu vyživovaciu povinnosť. Je zamestnaný ako vodič autobusu SAD s mesačným príjmom okolo 850,00 až 920,00 eur. Iné príjmy nemá žiadne. Medzi jeho výdavky patria pôžičky, čo spláca okolo 520,00 eur a dáva peniaze aj manželke na bývanie vo výške 150,00 eur, platí tiež paušál na telefón vo výške 20,00 eur a ešte má výdavky na stravu. Záverom uviedol, že si zháňa nejakú banku, prostredníctvom ktorej by chcel refinancovať všetky jeho doterajšie úvery.

7. Dňa 08.11.2016 uzavreli strany sporu zmluvu označenú ako "Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000355758 - Pôžička", na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.100,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach vo výške 24,91 eur počnúc dňom 21.11.2016 pri úrokovej sadzbe vo výške 12,90 % ročne (ďalej len "predmetná zmluva"). Poplatok za poskytnutie úveru bol v predmetnej zmluve určený vo výške 55,00 eur jednorazovo. V predmetnej zmluve bol ďalej uvedený poplatok za poistenie vo výške 0,61 eur mesačne, súbor poistenia A, počet úhrad poplatku za poistenie schopnosti splácať úver: 60. RPMN bola uvedená vo výške 16,59 %, priemerná RPMN vo výške 20,01 %, splatnosť úveru 20.10.2021. Ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom), bola v predmetnej zmluve uvedená suma 1.549,60 eur, ktorá suma zodpovedala súčtu všetkých splátok a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 55,00 eur. Podľa predmetnej zmluvy bol úver poskytnutý za podmienok uvedených v zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom (OP) a vo Všeobecných obchodných podmienkach (VOP).

8. V zmysle bodu 8.12 písm. b) Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s., ak sa klient dostane do omeškania s plnením peňažných alebo nepeňažných povinností banka môže písomným oznámením doručeným klientovi okamžite vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

9. Listom označeným "Opakované upozornenie" zo dňa 20.07.2018 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy, ktoré predstavovali ku dňu vyhotovenia tejto listiny sumu 40,62 eur a titulom trvajúceho porušenia zmluvných povinností si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 15,00 eur. Žiadal o zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 25.07.2018. Súčasne s výzvou na zaplatenie omeškaných splátok žalobca žalovaného upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požiada žalovaného

na zaplatenie celej pohľadávky, ktorá ku dňu vyhotovenia listiny predstavovala sumu 868,72 eur. Uvedené upozornenie bolo podľa predloženej doručenky žalovanému doručené dňa 25.07.2018.

10. Listom označeným "Výzva na predčasné splatenie úveru" zo dňa 24.09.2018 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru ku dňu 24.09.2018 a vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu vo výške 919,30 eur s príslušenstvom. Výzva bola podľa predloženej doručenky žalovanému doručená dňa 28.09.2018.

11. Z prehľadu splácania vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi splátky v celkovej výške 484,88 eur, z ktorej sumy bola suma 193,66 eur započítaná na úrok, suma 279,63 eur na istinu a suma 11,59 eur na poistné.

12. Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 08.11.2016 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

30. Podľa § 162 ods. 1, 3 C.s.p. súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

31. Podľa § 164 C.s.p., ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

32. Žalovaný podal návrh na prerušenie konania do času rozhodnutia Súdného dvora Európskej únie vo veci C 331/18 - Pohotovosť z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, od ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok podľa názoru žalovaného neobsahuje rozdelenie splátky na istinu, úroky a poplatky a touto problematikou sa zaoberá i rozhodnutie vo veci C 42/2015, v súvislosti s aplikáciou ktorého boli Krajským súdom v Prešove položené Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky a preto je potrebné v konaní pokračovať až po právoplatnosti konania pred súdnym dvorom. Žalobca s prerušením konania nesúhlasil. Súd po posúdení návrhu žalovaného na prerušenie konania dospel k názoru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Z aktuálnej rozhodovacej praxe, napr. s prihliadnutím na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017, vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna

vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. A preto nie je dôvod návrhu žalovaného na prerušenie konania vyhovieť i s prihliadnutím na ďalšie okolnosti, a to že súd je oprávnený sám sa vysporiadať s otázkou existencie náležitostí zmluvy, z ktorej si žalobca voči žalovanému uplatňuje nárok a že návrh na vyriešenie prejudiciálnej otázky bol podaný v inom spore.

33. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

34. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca je bankou, vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola žalobcom pripravená vopred na formulári vrátane znenia pripojených všeobecných obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

35. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 ustanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom neuviedenie vybraných z nich (tých, ktoré je potrebné považovať za najpodstatnejšie a neopomenuteľné) ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru. V danom prípade súd zistil, že predmetná zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej zmluve síce je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, avšak táto nie je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, keďže táto je iba súčtom všetkých splátok a poplatku za poskytnutie úveru bez toho, aby v nej bolo zahrnuté poistenie. Do celkových nákladov pritom patrí aj poistenie, pretože spotrebiteľ musel uzavrieť aj poistnú zmluvu ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Opak žalobca nepreukázal. V predmetnej zmluve je uvedená celková čiastka v sume 1.549,60 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je táto suma celkových nákladov uvedená nesprávne, pretože pri dohodnutej výške mesačnej splátky 24,91 eur spolu s poplatkom vo výške 0,61 eur za poistenie úveru pri ich počte (60) a spolu s poplatkom vo výške 55,00 eur za poskytnutie úveru je táto celková čiastka, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, vo výške 1.586,20 eur, a teda nie vo výške 1.549,60 eur. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že v zmluve sa nachádza predformulovaný text o poistení (schopnosti splácať úver) ako Súbor A, avšak zmluva vôbec nepredpokladá odmietnutie poistenia ako takého. Ani samotná žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá je formulárovou žiadosťou, s možnosťou odmietnutia poistenia nepredpokladá. Pokiaľ tvoril výšku splátky úveru aj poplatok za poistenie vo výške 0,61 eur, mal byť nevyhnutne zahrnutý pre účely výpočtu celkovej čiastky spojených s úverom. Všetky tieto okolnosti nasvedčujú tomu, že poistenie uzavreté veriteľom nie je osobitnou službou poskytnutou dlžníkovi, ale bolo vecou obchodných nákladov samotného veriteľa, teda žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že dohoda o poplatku za poistenie schopnosti splácať úver, uvedená v základných parametroch úveru predmetnej zmluvy, bola podmienkou uzavretia zmluvy a žalovaný musel podpísať aj dojednanie o poistnom resp. poplatku za poistenie, pokiaľ chcel dosiahnuť poskytnutie úveru. Uvedené vyplynulo aj zo samotného výsluchu žalovaného. Súd preto dospel k záveru, že náklady na poistenie bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože to bolo podmienkou toho, aby žalovaný získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúkaných podmienok. Vychádzajúc z výšky celkových nákladov úveru a výšky RPMN 16,59 % uvedenej v predmetnej zmluve súd konštatuje, že suma poplatku spojená s poistením schopnosti splácať úver dojednaného na dobu 60 mesiacov do nákladov zahrnutá nebola a preto aj výška RPMN bola vypočítaná nesprávne. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve je obligatórny údaj uvedený nesprávny, v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať od dlžníka úroky a poplatky. V tejto súvislosti súd poukazuje na rovnaké právne závery konštatované v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 4Csp/102/2018 - 102 zo dňa 24. januára

2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/93/2019 - 161 zo dňa 20. júna 2019 v obdobnej právnej veci.

36. Žalovaný v procesnej obrane uviedol, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj z iných dôvodov. K tomu je potrebné uviesť, že postačuje absencia jedného údaju (uvedeného v § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), aby sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Súd ďalej pre úplnosť uvádza, že zákon nepožaduje, aby bol v zmluve uvedený konkrétny výpočet RPMN, vzorec tohto výpočtu a výslovne označené dosadené premenné. Zároveň ak je v zákone o spotrebiteľských úveroch uvedené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje údaj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, z už ustálenej judikatúry, t. j. z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v nadväznosti i na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 vyplýva záver, že zákon o spotrebiteľských úveroch nepožaduje rozpis splátky na jej jednotlivé zložky. Taktiež ako nedôvodnú súd považoval obranu žalovaného o tom, že žalobca nebol oprávnený úver na základe zmluvy zosplatiť, pretože všeobecné obchodné podmienky neboli žalovaným podpísané a nemôžu sa stať súčasťou zmluvy a tiež z dôvodu, že žalobca nepreukázal dodržanie postupu podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd mal preukázané, že dohoda podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. oprávnenie žalobcu žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalobca k žalobe pripojil, t. j. za podmienok na ktorých sa žalobca so žalovaným na poskytnutí úveru dohodli. Zákon nikde vo svojich ustanoveniach nezaviedol pravidlo, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Tento výklad potvrdil aj Rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit vs. Biróová), ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný podpisom predmetnej zmluvy potvrdil, že mu žalobca poskytne úver za podmienok uvedených v Obchodných podmienkach pre úvery občanom a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Podmienky pre zosplatenie úveru žalobca tak preukázal, a to aj preloženými listinami (doručkami s podpisom žalovaného o prevzatí písomností), pretože z nich vyplýva, že predtým ako žalovanému doručil vyhlásenie o okamžitej splatnosti úveru mu taktiež doručil upozornenie, že je žalovaný v omeškaní, že ak si svoju povinnosť nesplní žalobca pristúpi k zosplateniu celého úveru.

37. Z listinných dôkazov predložených žalobcom a z jeho nerozporovaných skutkových tvrdení mal súd za preukázané, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.100,00 eur a žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že poskytnutý úver riadne nesplácal, na čo bol žalovaný upozornený, ako aj na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Žalobca ku dňu 24.09.2018 pristúpil k zosplateniu úveru. Pretože predložená predmetná zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (celková čiastka) a v predmetnej zmluve je nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, bolo potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný je tak povinný vrátiť iba istinu úveru, ktorá mu bola poskytnutá, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Z predložených listín vyplýva a nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný žalobcovi celkom uhradil sumu 484,88 eur a na základe týchto skutočností a zákonných ustanovení žalobcovi patrí právo len na zaplatenie zostatku poskytnutých finančných prostriedkov úveru vo výške 615,12 eur (suma 1.100,00 eur mínus 484,88 eur). V tejto časti považoval súd podanú žalobu za dôvodnú.

38. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku (či už pri platení jednotlivých mesačných splátok alebo celého zosplateného úveru) vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine i právo na úhradu úroku z omeškania. Z jednoznačných rozhodných skutočností je zrejmé, že žalobca si okrem úrokov z omeškania z jednotlivých splátok do zosplatenia t. j. do 24.09.2018 (zrejmé z prehľadu pripojenej tabuľky) v celkovej výške 0,67 eur (ako súčet úrokov z omeškania z jednotlivých splátok vždy od ich splatnosti do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) uplatnil i úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z celej dlžnej istiny od 25.09.2018 do jej úplného zaplatenia (vyplývajúce zo žalobného návrhu). Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny spotrebiteľský vzťah, i dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Vychádzajúc z vyššie uvedených citovaných ustanovení súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 0,67 eur (z jednotlivých omeškaných splátok do vyhlásenia splatnosti úveru) a následne i úrok z omeškania vo výške 5,00 % (v uplatnenej výške neodporujúcej zákonu) z priznanej dlžnej sumy 615,12

eur (zostatku nesplatených poskytnutých finančných prostriedkov po vyhlásení predčasnej splatnosti) odo dňa 25.09.2018 (nasledujúci deň po zosplatení úveru) až do úplného zaplatenia, a vo zvyšnej časti o zaplatenie úrokov z omeškania žalobu zamietol.

39. Nakoľko sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na žiadne úroky z úveru, úroky z omeškania z týchto úrokov a ani na žiadne poplatky. Z uvedených dôvodov súd vyhovel žalobe iba čiastočne a v nedôvodných častiach ju zamietol.

40. Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 C.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

41. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné podľa názoru súdu vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, osobných a majetkových pomerov strán sporu, je tiež potrebné posúdiť, či prípadné zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

42. S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti súd v danej veci uloženú povinnosť umožnil žalovanému splácať v splátkach vo výške 40,00 eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa konkrétneho kalendárneho mesiaca až do úplného zaplatenia uloženej sumy, a to pod stratou výhody splátok pri omeškaní s plnením čo i len jednej splátky. Súd zohľadnil predovšetkým výšku uloženej povinnosti žalovanému, jeho osobné a majetkové pomery zistené na pojednávaní. Výšku mesačnej splátky určil tak, aby žalovaný bol schopný povinnosť uloženú rozsudkom žalobcovi plniť dobrovoľne a aby takýmto postupným pravidelným plnením povinnosti došlo k úhrade oprávnene uplatneného nároku žalobcu v primeranom čase.

43. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vo veci samej súd žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie istiny vo výške 615,12 eur (čo predstavuje 74,98 %), žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie istiny 205,25 eur (v ktorej časti súd žalobu zamietol, čo predstavuje 25,02 %). Súd na základe uvedeného zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi v stanovenej lehote náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu žalobcu v spore, teda v rozsahu 49,96 % (74,98 % mínus 25,02 %), pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné

náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.